

DÒNG NHẠC TUỔI TRẺ YÊU NƯỚC

Hạt Sương Khuya

Ngồi trên chuyến bay từ San Francisco trở về lại Paris, mang theo tâm trạng vui buồn, chút băng khuâng nghĩ về những người bạn, người anh mà tôi đã có dịp được kết thân sau chuyến đi ra mắt dòng nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước tại San Jose miền Bắc Cali, nơi có những trái tim Việt Nam lưu lạc đang thổn thức ngày đêm về một Việt Nam u tối, biết bao sinh linh sống cảnh lầm than trong những mảnh đời nghiệt ngã trước sức mạnh của kẻ cường quyền, bàn tay bạo lực ấy đang xiết dần mòn hơi thở Mẹ Việt Nam trong nỗi đau thống hận.

Tôi đến với dòng nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước chẳng bởi một tình cờ, mà do từ nỗi trăn trở về một đất nước mang đầy những vết tích oan khiên, ở nơi đó con người được đối xử theo nghĩa «thống trị và bị trị», những người tuổi trẻ ấy đã sinh ra và lớn lên trong một giai đoạn lịch sử khốc liệt nhất, họ trưởng thành trong một nền giáo dục mang đầy kịch tính, được che đậy bằng những mỹ từ cao đẹp huyền hoặc, và từ những bất công của xã hội, nhất là khi nhìn thấy sự nhu nhược của đảng cộng sản trước cảnh ngư dân bị tàu cộng đàn áp, và họ... những trái tim xanh không bị nhuốm mùi bùn, đã đứng lên và làm ngọn đuốc tiên phong mở ra một sinh lộ mới cho dân tộc cùng chung bước. Việt Nam Tôi Đây là bước đi khởi đầu cho một cuộc cách mạng dân thân bằng những tháng năm tù tội, đánh thức tuổi trẻ ý thức hơn về sự vẹn toàn lãnh thổ. Việt Khang đã nhấn mạnh ở chủ đề Việt Nam Tôi Đây, và anh đã thổn thức với «Giờ đây Việt Nam còn hay đã mất» câu hỏi ấy ít nhiều cũng tác động đến những trái tim còn đang mê muội, từ chửi rủa đi đến tìm hiểu đó là bản năng của tuổi trẻ, từ đó...

Ngọn Đuốc Việt Khang đã thắp sáng lên tinh thần dân tộc mà chúng ta có thể thấy ở phiên tòa của Phương Uyên và Nguyễn Kha vào ngày 16-05-2013 vừa qua. Hồn thiêng sông núi đã hiển linh thôi thúc những đứa con mang trong mình dòng máu Lạc Hồng cùng đứng lên đi làm lịch sử. Từ những cuộc xuống đường dù ít ỏi và bị đàn áp dã man bằng những cú đạp hận thù của người đồng chủng, sự phẫn nộ đã thúc đẩy Anh Là Ai ra đời, một lần nữa Việt Khang đã cho chúng ta thấy sự hèn hạ của đảng cộng sản «Ác với dân, hèn với giặc», cái giá cho sự lên tiếng đó Việt Khang đã phải trả bằng bốn năm tù giam và hai năm quản chế. Dòng nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước chẳng phải bắt đầu từ Việt Nam Tôi Đây, dòng nhạc ấy đã như những con sóng ngầm được kết tụ từ ý thức hệ của những người trẻ, biết phân biệt giữa chính tà. Trước khi Việt Nam Tôi Đây ra đời thì đã có Người Việt Nam, Hào Khí Rồng Tiên, Oai Hùng Đất Việt, Hãy Thắp Lửa Lên v.v.. của nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình, anh là một nhạc sĩ đã viết lên những tác phẩm nói về tình yêu quê hương, nêu cao tinh thần dân tộc.

Người Việt Nam... là một trong những tác phẩm mà nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình đã sáng tác dưới bút hiệu Hoàng Nhật Thông và được trình bày qua tiếng hát của ca sĩ Đan Trường. Nói đến nhạc phẩm này để chúng ta thấy rằng, dù sống trong một môi trường mà nền âm nhạc đã bị tha hóa bởi một nền văn minh «hỗn tạp», nơi đó người nhạc sĩ đã trở thành những người «thợ sáng tác» theo lối công nghiệp, theo đơn đặt hàng... thì Trần Vũ Anh Bình vẫn ôm ấp trong lòng một tình yêu quê hương nồng nàn...

*Yêu sao người Việt Nam đẹp màu da pha mưa nắng
Lấp lánh trong màu mắt cháu con nòi giống máu Tiên Rồng
Thời cha ông sức gai chông, ngàn năm lưu dấu non sông
Đẹp mãi nhé những tâm hồn Việt Nam dấu yêu*

*Người Việt Nam tiến lên
Cho quê hương ngời sáng
Trời đông thêm rạng ngời
(Người Việt Nam- Hoàng Nhật Thông)*

Hay...

*Oai hùng đất Việt ngàn năm văn hiến,
Nghìn năm trước Tổ Tiên Cha Ông dựng xây
Nghìn năm trước Tổ Tiên oai phong còn đây
Cho cháu con muôn đời mãi luôn tự hào*

*Trước nguy biến Sơn Hà máu loang thắm quê nhà
Quyết tranh đấu ta nắm tay cùng bước chân xa
Đây con tim vì Quê Hương Đất Nước
Quyết đấu tranh cho non sông Việt Nam
(Oai Hùng Đất Việt–Hoàng Nhật Thông)*

Mỗi lời ca của Trần Vũ Anh Bình là một lời hiệu triệu của Hội Nghị Diên Hồng, toàn dân có nghe chăng, Sơn Hà đang nguy biến, lòng này cuộn trào dâng, sục sôi chí khí phục hưng.....

*Đây Việt Nam Hồn Thiêng từ bao đời
Lời vọng vang nghìn năm từ núi sông
Vùng trời đông này mau bước thành rồng
Lòng hờn căm dâng cao một trời
Máu thắm loang một đời
Vùi xác thân, dân Việt Nam
Lòng này cuộn trào dâng
Sục sôi chí khí phục hưng
Hồn Việt chợt bừng sáng
Cho sức sống luôn kiêu hùng
Rạng ngời vùng trời đông
Dâng sóng quất trôi quân thù
Khiếp nhược ngoại xâm
(Hào Khí Rồng Tiên-Hoàng Nhật Thông)*

Và....

*Hãy thấp lửa lên...xóa hết giặc thù
Bập bùng..bập bùng lửa cháy
Lửa cháy sáng trong tim
Một lần tuổi trẻ vùng lên, khi nước non kêu gọi
Hãy thấp lửa lên hồi thanh niên Việt Nam
(Hãy Thấp Lửa Lên-Hoàng Nhật Thông)*

Trần Vũ Anh Bình đã yêu con Người Việt Nam qua hình ảnh ngàn năm dựng nước của Cha Ông, anh biết quý trọng công sức Tiền Nhân đã bao đời gầy dựng...*Đẹp mãi nhé những tâm hồn Việt Nam máu yếu, Người Việt Nam tiến lên, cho Quê Hương ngời sáng, trời Đông thêm rạng ngời.*

Từ những tâm hồn Việt Nam trong sáng ấy, hai người nhạc sĩ trẻ có chung một lý tưởng đã tìm đến nhau, họ nhìn nhau bằng ánh mắt thương cảm cho một thế hệ đen tối đang bị nhà cầm quyền đóng đinh trên thập tự giá, chân lý bên kia đời thương khó là một vũng lầy của sự chết, mà Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình đã chọn con đường đau thương để dẫn thân cho sự mất còn của Dân Tộc, Dòng Máu Oai Hùng đã không thể ngăn bước chân của những người con mang dòng Lạc Việt, nếu Bạch Đằng Giang đã trở thành bản hùng ca bất diệt trên dòng sông lịch sử, là biểu tượng cho ý chí độc lập chống ngoại xâm thì Dòng Máu Oai Hùng một lần nữa là lời hiệu triệu những bước chân Việt Nam cùng tiến lên cho nền Tự Do Dân Chủ Nhân Quyền.

*Cất tiếng lên! Dòng máu oai hùng Việt Nam
Khắp bốn phương hân hoan reo vang
Đã đáp lại từng lời gọi mời
Lời Sông Núi uy phong vang vọng trời Đông
Này tuổi trẻ ơi! Quê Hương mình đang rướm máu
Xin hãy góp lại giọt máu tuổi trẻ Việt Nam
Cùng lên tiếng Tự Do Dân Chủ Nhân Quyền
Cùng lên tiếng để xóa hết nỗi ưu phiền
Tuổi trẻ oai hùng dòng máu thắm
Tuổi trẻ chung lòng vòng tay nắm
Cất tiếng lên đấu tranh cho nước non mình
(Hoàng Nhật Thông-Việt Khang)*

Nếu như dòng nhạc của Trần Vũ Anh Bình là những con sóng ngầm, thì Việt Nam Tôi Đâu và Anh Là Ai chính là những con gió tạo thành cơn bão táp phá vỡ bức tường hèn nhát của một thế hệ bị giam cầm trong ngục tù của “chủ nghĩa tuân thủ”. Từ đó...dòng nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước đã tuôn chảy như cơn thác lũ, những khát khao về một Việt Nam Tự Do Dân Chủ Nhân Quyền đã vượt lên mọi sợ hãi, Từ Trần Vũ Anh Bình, Việt Khang, Phương Uyên và Nguyễn Kha lần lượt cất lên những tiếng nói đánh dấu một giai đoạn lịch sử hùng hồn của thế kỷ 21, “Tôi không chống dân tộc tôi, tôi chỉ chống đảng cộng sản, mà chống đảng thì không phải là tội”.

Lời tuyên bố của Nguyễn Kha đã đi vào lịch sử, trong 38 năm qua...biết bao tiếng nói từ trí thức đến các nhà đấu tranh dân chủ gạo cội, không đi quá trong khuôn khổ “ Tôi không chống đảng.... tôi chống sự bất công, chống tham nhũng, chống độc tài” nhưng Nguyễn Kha đã thể hiện tinh thần bất khuất như tiếng nói đồng dục của Trần Bình Trọng khi xưa “ Ta thà làm quỷ nước Nam chứ không thèm làm vương đất Bắc” Nguyễn Kha đã bước ra chiến trường không mang trên mình một manh áo giáp, những con người đang ngất ngưỡng trên ngôi cao quyền lực kia nếu còn biết đến hai chữ liêm sỉ cũng phải tháo nón nghiêng mình ngưỡng phục. Viết đến đây... những giọt nước mắt tự hào đang trào dâng trong tôi, niềm kiêu hãnh sau những lần trình bày những tác phẩm của các em, cho dù bất cứ nơi đâu hay bối cảnh nào, dòng nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước đều hiện diện khi có mặt tôi, tôi không màng khán giả có thích nghe hay không, có nhiều tiếng vỗ tay hay không, điều đó không còn là vấn đề mặc cả cho một lý tưởng mà tôi đã chọn.

Để bước theo Ngọn Đuốc Việt Khang, như ngọn sóng sau đôn con sóng trước chẳng ngừng, một dòng nhạc mới nối tiếp cho Việt Nam Tôi Đâu. VIỆT OAN...người nhạc sĩ trong bóng đêm , đã viết lên những bản trường ca mới cho một cuộc nổi dậy tiêu diệt bọn ác bá tham quan , đánh đuổi bọn giặc nô ra khỏi bờ cõi. “Bữa Cơm Tù” như một lời chia sẻ với những người anh em đang sống trong cảnh khốn cùng của địa ngục trần gian...

*Bữa cơm tù, ngày ngày muối trắng cơm chua thiu
Bốn năm thằng, bạn tù chia sót ăn chưa no*

...

*Tại vì chống đối tham ô
Tại vì chống đối cộng nô
Tại vì chống đối tàu gian
Giờ này đây tay xiềng chân xích*

.....

*Tám thân gầy, ngày ngày cuốc đất thay con trâu
Sống qua ngày, thần lằn rắn rết ăn cho xong
Đêm đêm về, tâm sự nhiều nỗi buồn đau
Thương cho người, bạn tù không nói năng vội đi.
(Bữa Cơm Tù- Quốc Nội)*

<http://www.youtube.com/watch?v=ScH8O-SC4Qg>

Sau nỗi đau tận cùng là sự khởi sắc bắt đầu cho một cuộc chiến mang đầy nỗi thống hận, những tâm hồn tuổi trẻ ấy đã biến đau thương thành sức mạnh, một lần nữa lời hiệu triệu kêu gọi “ Đồng Bào Tuổi Trẻ Ơi Đứng Lên” cùng dè bẹp lũ cộng nô, xé tan quân giặc tàu...

*Anh em ta là những người yêu nước
Qua nhiều năm dưới ách tham ô bạo quyền
Nhìn đồng bào con cháu kêu gào quặn đau
Bọn cộng nô ngòi chốc mua vui hưởng thú*

.....

*Đứng lên, đứng lên đồng bào ơi
Đứng lên, đứng lên đòi nợ máu*

*Đòi lại máu người thân
Chết oan vô tội tình
Vi bè lũ cộng nô
Bán nước gây tội ác
Đứng lên, đứng lên tuổi trẻ ơi
Đứng lên, đứng lên đừng sợ hãi
Đè bẹp lũ cộng nô
Xé tan quân giặc tàu
Ngàn năm sau con cháu
Còn nhớ nhắc tên người
(Đồng Bào Tuổi Trẻ Ơi Đứng Lên-Việt Oan)*

Từ những Đồng Bào Tuổi Trẻ Ơi Đứng Lên, đến Đoàn Kết Chống Giặc Tàu, Đánh Đuổi Cộng Nô. Việt Oan luôn kêu gọi sự đoàn kết, kêu gọi tuổi trẻ hãy làm một cuộc cách mạng bản thân, bước qua nỗi sợ hãi, noi theo bước Cha Ông, làm ngọn đuốc tiên phong, xóa tan đi những bóng đêm của công cùm, ngục tối. Người nhạc sĩ nhốt mình trong bóng đêm ấy, không phải để bảo vệ cái thân xác phàm mà anh đã nguyện hiến mình cho Tổ Quốc, anh chọn sự khôn ngoan để giữ Ngọn Đuốc Tuổi Trẻ không bị dập tắt bởi sức cổ...lực yếu. Chúng ta biết đến Việt Oan qua những lời ca đanh thép, hãy bước tới thêm một bước để nhìn rõ hơn trái tim đang vụn vỡ của anh trước cảnh lầm than của bọn ác bá tham ô đang sống trên xương máu đồng bào...hãy nghe tiếng gào thét của anh qua tác phẩm “Đồng Bào Đồng Chí”

*Đồng Bào và đồng chí
Hai đường lối sống không như nhau
Đồng bào tay lấm đất bùn
Gầy xanh xao cháo trắng khoai cầm hơi
.....
Đồng chí hỏi sao anh tàn sát đồng bào
Làm tay sai cho tàu
Đem đất nước dâng cho tàu gian
Đồng chí hỏi sao anh độc ác bạo tàn
Người yêu nước xuống đường
Anh đem nhốt, anh giam, anh đọa đày
Đồng bào và đồng chí
Sau này không biết ra sao đây
Giặc tàu tràn lan phố phường
Con cháu mình lưu vong sống đọa đày.
(Đồng Bào Đồng Chí-Việt Oan)*

Từ Đồng Bào Đồng Chí, đến TO nhỏ nhỏ TO, Đứng...Đồng Chí Nói. Việt Oan đã nói lên tất cả những sự thối nát của nhà cầm quyền, lời ca và tiếng hát anh đã xuyên thủng bộ máy tuyên truyền của đảng, đang sử dụng truyền thông bằng mọi cách che mắt, bịt tai người dân qua những hành động bán nước dâng đất cho tàu cộng. Ngoài ra Việt Oan cũng không quên vinh danh người anh em Việt Khang đang sống trong vòng lao lý, qua những tác phẩm Việt Khang Anh Hùng, Anh Là...như một lời tri ân đến một người con của Tổ Quốc, đã hiến trọn thân mình cho núi sông. Để phá tan huyền thoại “hồ chí minh”, Việt Oan đã cùng với Việt Quyền, một bước chân mới đang bước theo Ngọn Đuốc Việt Khang, những người sinh sau cuộc chiến, giờ đây đã nhìn ra sự phá sản toàn diện từ kinh tế, giáo dục, nền tảng đạo đức cũng như niềm tự hào dân tộc sau 38 năm cai trị toàn Quốc của nhà cầm quyền cộng sản. Nhạc phẩm “ Nếu Em Gặp Bác” là mô chôn “ Tư Tưởng Đạo Đức Hồ Chí Minh” qua lối châm biếm mà các em ít nhiều cũng bị ảnh hưởng từ một xã hội mà quyền tự do ngôn luận chỉ được nằm trong một khuôn khổ “cho phép”.

Việt Khang Anh Hùng
<http://www.youtube.com/watch?v=QA3MnEmol6U>
Anh Là...
<http://www.youtube.com/watch?v=wTobUImT1Tk>

Nếu một mai em có về gặp bác

*Gặp lão hồ ly, xác chết phơi khô bên đường
Lão có hỏi, đất Việt êm ấm chưa
Theo bước hồ già, đừng sợ em cứ dối trá đi*

.....
*Nếu lão hỏi đất Việt êm ấm chưa
Tôi sẽ trả lời, đất Việt đẹp lắm người ơi...
Người có biết không quê hương mình đẹp lắm
Từ Bắc vô Nam, là một bức tranh quê hương nghèo
Đang vẫn ngang tàn, đàn áp cướp bóc hại dân
Nhà nước ban quyền, đầu gấu đánh đập dân oan
Xiềng xích lao tù, đảng chuốc lên đầu nhân dân.
(Nếu Em Gặp Bác- Việt Oan-Việt Quyền)*

<https://www.youtube.com/watch?v=Hn9faDj-DIA>

Dòng Nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước đang như những nhánh sông thoát dần ra biển cả, những trái tim xanh thắm nhuần tình dân tộc đang quyện lẫn trong vũng xoáy yêu thương, ở nơi đó có bài tình ca đoàn kết cùng chung sức phá tan bức gông xiềng độc tài đảng trị, thêm một bàn tay, thêm một sức mạnh. “Giọt Lệ Sầu Cho Quê Hương” với bút hiệu Vô Danh đã khiến người nghe rưng rức, thương cảm cho một mái đầu non chập chững bước vào cuộc đấu tranh mà hành trang mang theo chẳng có gì ngoài một trái tim, dù biết mình “kém cỏi”, Vô Danh vẫn không ngại ngừng viết lên những ca khúc như một bức tranh được vẽ lên bằng ngòi bút trẻ thơ...

*Mình cùng giòng máu xin anh đừng giết nhau
Để đáng anh hào cùng nắm tay nhau
Đem bầu nhiệt huyết đánh tan quân tàu
(Giọt Lệ Sầu Cho Quê Hương- Vô Danh)*

<http://www.youtube.com/watch?v=OKeWil5mptk>

Đó là lời kêu gọi của Vô Danh khi nhìn cảnh công an đàn áp người biểu tình, bắt giam người yêu nước, tôi thương em vì những câu nói ngây ngô không thù hận, nhưng em biết đau nỗi đau dân tộc khi thấy bọn tàu gian đàn áp ngư dân, em biết khóc khi thấy chiếc roi đồng chủng quát mạnh vào thân xác những kẻ thế cô làm tim em rỉ máu. Nếu như em có bảo với tôi rằng “hồi nhỏ nhà em nghèo lắm, em không được đi học” thì em hời.....em vẫn hơn cả trăm cả ngàn những kẻ mang danh trí thức, những kẻ quyền cao chức trọng gấp vạn lần, bởi những con người ấy cũng như loài thú chỉ biết chăm sóc cho bộ lông của mình.

Tuổi thơ tôi được nuôi lớn bằng tiếng bom đạn, bằng đôi tay ghi báng súng của Cha Anh. Tuổi trẻ tôi là những ngày lang thang tìm miếng sống, được nấu trong một nồi khoai “thống nhất”, một đồng xương “hòa bình” ninh nhừ từ công thức “giải phóng”. Nếu nói đó là sự bất hạnh thì tôi nghĩ chẳng còn gì bất hạnh hơn cho những người tuổi trẻ sinh sau cuộc chiến, vì ít ra tôi cũng được sống qua một giai đoạn tự hào, đáng sống. Nhưng các em tôi...những người trẻ hôm nay, họ là nạn nhân của một cuộc chiến được kết thúc bởi những bộ não hoang tưởng, và “gia tài của Mẹ để lại cho con” sau 38 năm là một nước Việt băng hoại được thay thế từ những chủ thuyết ngoại lai cài cấy vào bộ não son trẻ làm tê liệt đi những mầm xanh tươi của dân tộc. Lịch sử không phải là một cuốn sách cứ đốt đi là hết, ngục quyền cộng sản có đốt đi trăm ngàn trang sử, cũng không đốt được tinh thần dân tộc đã được nung nấu từ những chiến công hiển hách của Cha Ông đã bao đời gây dựng. Bạch Đằng Giang còn đó, hồn Hát Giang vẫn sống trong lòng mỗi người con dân Việt, dòng lịch sử oai hùng ấy vẫn chảy, vẫn sống mãi với những bản hùng ca mà thế hệ bao đời đã truyền lại cho con cháu. Và “Danh Anh Hùng” đã được viết ra từ những bản hùng ca ấy, đó chẳng phải là niềm đáng tự hào sao...tiếp tục đốt đi, tiếp tục xé đi hỡi những bàn tay đòi che cả ánh mặt trời.

*Danh Anh Hùng còn đây
Bia Anh Hùng còn đó
Đền thờ ta vẫn thấy
Xin người hãy cùng noi gương
Gương yêu nước đáng ghi đáng nhớ
Tuổi trẻ ơi, hãy cùng tôi*

Đem người bán nước ra xử tội hình.

(Danh Anh Hùng-Vô Danh)

<http://www.youtube.com/watch?v=mJNPpIE8lk4>

38 năm kể từ ngày gầy sủng....38 năm chờ đợi, biết bao người mang theo mối hận Nước vào trong mộ phần, niềm hy vọng tưởng chừng đã chết ấy, như một thân cây bỗng hồi sinh từ những cơn mưa sau những ngày nắng hạn, lịch sử đã không tàn nhẫn với những người con đã hy sinh thân mình để bảo vệ miền Nam trong suốt cuộc chiến kéo dài hơn hai mươi năm. Danh dự của người lính Việt Nam Cộng Hòa đã được phục hồi sau bao nhiêu năm bị chà đạp và sỉ nhục bằng những đòn thù hèn hạ nhất. Ngày hôm nay, những người tuổi trẻ không nợ nần gì với cuộc chiến ấy, đã phá tan bức tường bưng bít để thấy rõ hơn giá trị của người lính Việt Nam Cộng Hòa, cái nhìn thiện cảm ngày một nhiều hơn, và từ thiện cảm đi đến niềm tự hào, đất nước này đâu thiếu những người con sẵn sàng hy sinh cho Tổ Quốc. Sự kiện Hoàng Sa lần đầu tiên đã được nhắc đến nhiều nhất kể từ đầu năm 2013, những buổi thấp nển tưởng niệm do nhóm thanh niên Hà Nội tổ chức một cách trang nghiêm với những lời tri ân tinh thần dũng cảm của hải quân Việt Nam Cộng Hòa. Nhạc phẩm "Biển Cửa Quê Hương" được sáng tác cũng vào thời điểm tưởng niệm những anh hùng Vị Quốc Vong Thân, kèm theo lời nhắn của tác giả " Để tưởng niệm và vinh danh những anh hùng đã hy sinh trong trận hải chiến Hoàng Sa 19-01-1974". Khi nhận được bản nhạc từ nhóm Tuổi Trẻ Yêu Nước tôi đã xúc động đến rơi nước mắt, mỗi lời nhạc là một ánh sáng mở ra cánh cửa tù ngục đã giam hãm danh dự người lính Việt Nam Cộng Hòa trong suốt 38 năm dài, cuối cùng chính nghĩa đã trở về đúng với bản chất của nó.

*Lâm lũi những con tàu ra khơi mờ trong sóng cuộn
Hoàng Sa dưới gót tàu xâm lăng chờ trông réo gọi
Đời anh có xá gì hiểm nguy nợ sông núi thề
Từ sinh giữ thân Mẹ bình yên vẹn nguyên mới về*

.....

*Trùng khơi xa quân Nam xông pha
Diệt tàu xâm lăng, đạ thù bủa vây
Các anh gục ngã, biển của quê hương
Cuồng nộ đau thương
Ôm xác những đứa con anh hùng.*

(Biển Cửa Quê Hương-Trần Bảo Như)

<https://www.youtube.com/watch?v=I7YFCPeEybQ>

Lịch sử Việt Nam trải qua nhiều thăng trầm dâu bể, mỗi giai đoạn là một cung bậc tùy theo duyên số của mỗi người gặp phải, tôi sinh ra và lớn lên giữa cuộc binh biến, tiếng bom đạn dường như đã trở nên quen thuộc với những người con dân miền Nam, chiến tranh đã tạo ra những người anh hùng để tôi ngưỡng mộ bằng mắt thấy....tai nghe, hay những cái chết hiên ngang trong ngục tối để lại những bi lụy cho người thân yêu phải ôm nỗi đau đi hết đoạn đường trần. Những mảnh đời cô cút ấy không biết giờ đây sau 38 năm có tìm được một chút bình an, hay vẫn lang thang ở một nơi nào đó vất vưởng qua ngày, nỗi bất hạnh này là do đâu....ai đã gây ra cảnh " Cha chết Mẹ buồn đau, Mẹ theo Cha bỏ mặc em cho đời". Xót Xa Phận Mò Côi là một tác phẩm được phổ từ bài thơ Tự Do của tác giả Tâm Thu mà tôi đã vô tình đọc được trên net. Ngày nay....những mảnh đời bất hạnh ấy vẫn lê la khắp mọi nẻo đường, hay trên những bãi rác về đêm, ngoài cặp mắt vô hồn..... thân thể ấy đã chết rồi trong vũng tối tương lai.

*Đêm vắng điu hiu trên vỉa hè đường phố
Thằng bé co ro ngơ ngẩn nhìn thế nhân
Manh áo rách đời tả tơi
Thịt da cần khô vàng khố
Chân nắm vết nứt sần chai*

.....

*Nhiều đêm khuya em khóc
Thương nhớ Cha thương Mẹ em khóc ngâu
Cha chết trong ngục sâu
Xác phơi giữa rừng không nhang khói
Đòn rơi trên thân xác*

Cha cần rằng không hàng quân sói lang
 Trăm vết thương hằn đau
 Rồi Cha đi bỏ mình em trên đời
 Cha chết Mẹ buồn đau
 Mẹ theo Cha bỏ mặc em cho đời.
 (Xót Xa Phận Mồ Côi- TTYN)

Để yểm trợ cho Dòng Nhạc Tuổi Trẻ Yêu Nước, cá nhân tôi không làm được gì ngoài dùng tiếng hát mà tôi may mắn có được để đưa những suy tư của các em đến đồng bào Hải ngoại cũng như Quốc nội, tôi cũng như các em...Chỉ là những viên gạch lót đường, đem lời ca tiếng hát để kêu gọi tất cả mọi người cùng tham gia xây dựng ngôi nhà Việt Nam, với hy vọng sẽ làm cho những giọt mồ hôi nhễ nhại nếu như có chảy xuống thì cũng để đánh đổi một nụ cười cho hậu thế. Các em đang là những chiến sĩ nơi tiền tuyến, chúng ta là những người hậu phương, hãy sống lại tinh Quân Dân như cá nước, cho Việt Nam da vàng máu đỏ, nét môi cười một trời Tự Do. Quê Hương Ngày Về là một tác phẩm mà tất cả con dân Việt đều mong muốn để kết thúc một giai đoạn lịch sử tàn khốc nhất, đen tối nhất mà cộng sản Việt Nam đã đem về từ một chủ thuyết ngoại lai đầy đọa con Dân Việt trong suốt thập niên qua. “Hát Cho Tuổi Trẻ Uyên Phương- Nguyên Kha” mà nhạc sĩ Huỳnh Công Ánh đã viết cho các em trước khi phiên tòa ngày 16-05 xảy ra, tinh thần Việt Khang, Trần Vũ Anh Bình, Phương Uyên, Nguyên Kha sẽ mãi mãi bất diệt, hãy thắp sáng lên tinh thần của TUỔI TRẺ bằng yêu thương, bằng những giọt máu chảy về tim thấm tươi tình Dân Tộc. VIỆT NAM MUÔN NĂM.

Tiền kiếp quay về
 Từ Đổng Đa Bạch Đẳng xuôi dòng sông Hát
 Uy Linh Tiên Nhân phảng phát khắp Sơn hà
 Em đứng hiên ngang, giữa cộng thù bán nước
 Nanh vuốt hung tàn, cắn xé nát quê Cha
 Máu em đã đổ, dòng Lạc Hồng xót xa
 Gậy gộc giáng xuống, Tự Do sẽ nở hoa
 Tuổi trẻ ơi, tuổi trẻ ơi
 Oï Phương Uyên, oï Nguyên Kha
 Đứng lên đứng lên đồng bào ơi đứng lên
 Quyết ta quyết không thể làm ngơ mắt nước non
 Cộng nô phải hết, toàn vẹn Giang sơn
 Giữ gìn bờ cõi, Việt Nam Muôn Năm.

(Hát Cho Tuổi Trẻ- Phương Uyên Nguyễn Kha-Huỳnh Công Ánh)

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=L70D1GfBoV8

Cảm ơn em Việt Thơ (Một thành viên trong nhóm TTYN) đã thực hiện Video clip rất xúc động.

“Tuổi trẻ yêu nước không phải là một tổ chức chính trị. Tuổi trẻ yêu nước là nơi quy tụ những thành phần sinh viên, ca nhạc sĩ dùng biểu ngữ tờ rơi và lời ca tiếng hát để nói lên suy nghĩ của mình về quyền con người và sự bất công trong xã hội. Mọi thành viên trong nhóm Tuổi trẻ yêu nước đều không phân biệt chức vụ như các tổ chức chính trị hải ngoại và chúng tôi không bị chi phối bởi bất cứ tổ chức nào tại hải ngoại”.

Đó là lời phát biểu của em Nguyễn Thiện Thành mà tôi nghe được trên đài RFA qua cuộc phỏng vấn cùng với tác giả Mặc Lâm. Với tôi... Tuổi trẻ yêu nước chỉ đơn thuần là những người nghệ sĩ, họ không có “khả năng” hay một chút tham vọng về chính trị, điều đáng trân quý là họ biết dùng âm nhạc để phục vụ cho Tổ Quốc, đó chẳng phải là điều chúng ta mong mỏi sao? Tôi luôn đặt những suy tư rằng... Trong ba mươi mấy năm qua mới có được một nhóm thanh niên có khả năng và có tấm lòng cất lên tiếng hát mà họ coi đó như là một vũ khí duy nhất nằm trong khả năng mình có được, dù chưa hoàn chỉnh vì thiếu kinh nghiệm, thiếu sự đào tạo chuyên môn, nhưng điều đó chưa hẳn cần thiết cho một tâm hồn trong sáng, bước ra chiến trường áo giáp duy nhất mà họ có được là TINH THẦN DÂN TỘC. Nếu như những người còn lại trong nhóm đều chịu chung số phận như Việt Khang, Trần Vũ Anh Bình, Phương Uyên, Nguyên Kha... liệu rồi đây có còn ai trong Quốc

nội tiếp tục cất lên tiếng hát nói lên sự bất công của xã hội, hay còn ai kêu gọi những lời hiệu triệu để thanh niên cùng đứng lên làm một cuộc cách mạng, phá vỡ gông xiềng đang giam nhốt 90 triệu người con dân Việt trong ngục tù tăm tối, lời khuyến khích ủng hộ tinh thần là điều cần thiết nhất mà Tuổi trẻ yêu nước đang cần từ những đồng bào hải ngoại, không ai có thể tách riêng họ, vì sự thật Tuổi Trẻ Yêu Nước chỉ có một gia đình duy nhất, đó là TỔ QUỐC VIỆT NAM. Họ là những đứa con thân yêu của Tổ Quốc và sẽ là chủ nhân của Đất Nước trong tương lai, rồi đây chính họ...những người Tuổi trẻ yêu nước nói riêng, tất cả thanh niên Việt Nam nói chung, chính họ sẽ là những người đi viết lại một trang sử mới, một trang sử hào hùng không chất chứa hận thù, vì hận thù chính là sự ngăn cách ngấm ngấm để đi đến những cuộc nội chiến vô bổ mà Cha Ông đã vấp phải, hãy để cho trang sử mới được viết lên bằng yêu thương, và trong đó chỉ có Hồn Người Việt Máu Đỏ Da Vàng. VIỆT NAM MUÔN NĂM.

Paris Tháng 5- 2013
Hạt sương khuya